

Nr.48402/2009

25.06.2009

Doamnei Florentina Bocioc
director executiv
Asociația Accept

Domnului Cary Alan Johnson
director executiv
IGLHRC

Urmare memoriului dumneavoastră transmis Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești și înregistrat sub nr. 48402/2009, referitor la amendamentul formulat la art. 479 din proiectul *Codului civil*, de către membrii Comisiei parlamentare speciale, vă comunicăm următoarele:

Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, în calitate de organ al autorității publice centrale de specialitate, a fost responsabil de redactarea unui proiect al Codului civil, proiect care s-a realizat în urma unei activități de aproape 10 ani, prin contribuția unei echipe de specialiști - teoreticieni și practicieni – și în temeiul unei îndelungate activități de studiu și documentare din partea acestora. Au fost avute în vedere nu numai sisteme de drept naționale actuale, moderne, dar și o serie de reglementări elaborate la nivel european, de documente internaționale și, în mod evident, de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Guvernul a adoptat acest proiect în luna martie a acestui an și l-a trimis forului legislativ pentru dezbateri publice. La aceste dezbateri care au avut loc în cadrul comisiei parlamentare special constituite, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești a participat în calitate de inițiator, susținând soluțiile legislative pe care le-a inițiat, dar contribuind activ și la analizarea și discutarea amendamentelor formulate și trimise comisiei, de categoriile socio-profesionale interesate și care au și participat la aceste ședințe. A fost o dezbatere activă și deschisă, la care au putut participa toți cei interesați și unde au fost luate în dezbatere toate amendamentele formulate. Decizia asupra fiecărui amendament a fost luată, după exprimarea tuturor argumentelor, de comisia parlamentară.

Potrivit art. 61 alin.(1) din Constituția României, Parlamentul este „unica autoritate legiuitoare a țării.”

Prin urmare, în cadrul dezbaterilor parlamentare, Ministerul Justiției - ca organ de specialitate al Guvernului - nu mai are vocația constituțională de a respinge o propunere de amendare a unui proiect de lege.

În ceea ce privește, pe fond, problema ridicată de dvs., menționăm că, deocamdată, legislația internă în materia adopției este conformă cu Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967, potrivit căreia legislația nu poate permite adopția unui copil decât de către două

persoane unite prin căsătorie, fie că adoptă simultan, fie succesiv, sau de către un singur adoptator.

De asemenea, legislația este conformă cu principiul nediscriminării, inclusiv pe criterii de orientare sexuală. Subliniem că, potrivit concepției legiuitorului român, care este conformă cu aceea a tuturor documentelor internaționale în materie de adopție, aceasta este o măsură de protecție a copilului și care se ia *exclusiv în interesul acestuia*. Cu alte cuvinte, dreptul la adopție aparține copilului, iar nu celui care dorește să adopte, astfel încât, nu se poate pune problema unei discriminări legale pe criterii sexuale în recunoașterea unui drept.

Pe de altă parte, însăși CEDO, în una dintre deciziile citate¹, recunoaște ca există rațiuni importante și legitime pentru acordarea, de către stat, a unei protecții speciale familiei, în sensul ei tradițional, protecție care ar justifica, de asemenea, o diferență de tratament, cu respectarea principiului proporționalității (par.40). Or, în ceea ce ne privește, considerăm că legitimitatea regimului juridic distinct acordat căsătoriei dintre bărbat și femeie în materia adopției nu poate fi pusă în discuție, având în vedere că, după cum arătam, interesul ocrotit prin adopție este acela al minorului, singurul titular al dreptului la adopție.

Dincolo de aceste considerații, reamintim că la nivelul actului guvernamental există deschidere în abordarea problematicii referitoare la drepturi și libertăți individuale, respectarea egalității în drepturi și a libertăților individuale, convinși fiind că actul de legiferare trebuie să răspundă nevoilor societății și să țină seama de evoluțiile acesteia. În același timp, însă, trebuie respectată voința exprimată de forul legislativ care nu numai că este, așa cum aminteam, singura autoritate legiuitoare a țării, dar și „organ reprezentativ” al societății românești.

Cu stimă,

Alina Rădoi

Director

Direcția elaborare acte normative, studii și documentare

¹ Cauza Karner contra Austriei